

Klasztor w Czarnowasach po sekularyzacji w 1810 r.

Klasztor w Czarnowasach po sekularyzacji w 1810 r.

W dniu 24 listopada 1810 do klasztoru w Czarnowasach przybył komisarz rządki grubej i pomienowek, że przetrzeź on do rzezi skarbu państwa. Miałej klasztoru wynosił w tym dniu 10 tys. talarów. Z tego w złocie i srebrze 3 tys. talarów. W skład majątku wchodziło 25 tys. hektarów ziemi, 1000 sztuk bydła różnego rodzaju zabudowań. W skład majątku ziemskiego (poza sianem) wchodziły dwa folwarki.

Po sekularyzacji nastąpił podział majątku na dwa oddzielne działy, jedno w Czarnowasach a drugie w Chwałowie. Cały działy książek z biblioteki, liczący około 11 tys. tomów, i całe archiwum zostały przekazane do Wrocławia do biblioteki centralnej.

Siostry mieszkające w klasztorze, a było ich 23, dostały renty roczną w wysokości 250-300 talarów i odesłano je do ich rodzin. Tylko jedna siostra - Barbara Cholewa, wynajęła sobie mieszkanie w Czarnowasach i tu też została pochowana na miejscowym cmentarzu. Ostatnia siostra - Antonina Galsauer zmarła w roku 1872 w Szreniawicach Opolskich. Kazała by po śmierci przekazać jej przedki zakony proboszczowi w Czarnowasach na znak, że dobowości wzmocnił awemu zakonu s. Kluzowaru.

Zabudowania żeńska klasztoru stały prawie i popadły w ruinę. Plany ich przekształcenia opracowywano w Berlinie. Razo miało to być miejsce dla karczemni nauczycieli innym razem zabudowania miały być przekształcone na więzienie. Były też plany przydzielenia zabudowań dla oddzielenych umysłowo. Jednak z tych wszystkich planów nic nie wyszło. Dopiero w roku 1813 w klasztorze uciążono szpital dla dziewcząt chorujących, nazywanych w łowie pod Lipkami. Po likwidacji rosyjskiego majątku pomieszczenia przedstawiły opiekawki stan.

Do opuszczonych pomieszczeń wprowadził się dziedzic majątku i urządził w nich magazyn do przechowywania zboża. W roku 1869 państwo gozdyło się klasztoru, sprzedając go siostrze Magdalena z Ławki. Siostry wyemigrowały klasztor za sumę 85 tys. marek i 7 cennika 1870 wprawiały się do Czarnowas. Jednak już wkrótce, w ramach tzw. „Kulturkampf”, w 1879 miały opuścić klasztor. Przewioły się do Holandi.

Po wyprawdzie siostry Magdalena, w części budynku powstał szpital dla dzieci. Po I Wojnie Światowej w budynku klasztornym powstało też schronisko młodzieżowe, sanatorium i dom starców. W roku 1953 kardynał Adolf Szypulski odkupił budynek od państwa i zakładał tam placówkę „Caritas”. W klasztorze zamieszkały siostry Jachdzianki i siostra siewcz. Siostry prowadziły też szkoły dla dziewcząt w zakresie prowadzenia domu, ogrodu i uprawy psów. Klasztor przetrwał nawałnicą II Wojny Światowej i pełni swoją funkcję do dziś.

Ernest Mikulski

W dniu 24 listopada 1810 do klasztoru w Czarnowasach przybyli komisarze rządu pruskiego i poinformowali, że przeszedł on na rzecz skarbu państwa...

Przeczytaj cały artykuł w 6 numerze Beczki z 20 kwietnia 2011 roku.